

ler styring af egen økonomi«. Det forekommer ikke at være et særlig objektive udgangspunkt, for der kan nemt stilles følgende spørgsmål: Har man problemer med, at der er lande syd for Alperne, som man helst ikke vil være i stue med?

Beslutningsforslag nr. B 112 foreslår en fair og alsidig eurodebat.

Ja, det vil vi også meget gerne have, og vi mener faktisk også, at vi selv gør meget for at få sådan en debat i Danmark, og jeg synes faktisk, at der er en fair og alsidig eurodebat i Danmark, og jeg tror ikke, at igangsættelse af sådan et udvalgsarbejde, som er foreslået her, vil gøre det på nogen måde mere alsidigt eller på nogen måde mere åbent, end det er i forvejen.

Debatten kører som sagt allerede, men ingen kan udtale sig om emnet, uden at der med det samme bliver grebet fat i det, man kunne kalde den kroniske paranoia om nuværende og fremtidige konspirationer mod den danske befolkning. Og det er selvfølgelig især nejsigerne, som mener, at de er udsat for denne konspiration, og jeg synes efterhånden, det er ved at blive lidt trættende.

Inden for de rammer, der eksisterer, er der masser af muligheder for at skabe den nødvendige debat om den danske tilslutning til ØMU'en, ja eller nej, og masser af muligheder for at diskutere de økonomiske og politiske konsekvenser af deltagelse i Unionen.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte nogen af de to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har blot et enkelt spørgsmål til fru Elisabeth Arnold: Set i lyset af den sidste diskussion, vi havde i Europaudvalget, mener fru Elisabeth Arnold så ikke, at der skal ske en ændring af EU-Oplysningen som forudsætning for, at vi rent faktisk kan anvende den som en objektiv oplysningskilde?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Fru Elisabeth Arnold sagde, at spørgsmålet om, hvorvidt man går ind for euroen eller ej, jo er et spørgsmål om, hvorvidt man går ind for EU eller ikke gør det.

Nej, det er det ikke. Der findes fremtrædende økonomer i dette land, som er meget positive over for det europæiske samarbejde, f.eks. tidligere overvismand, professor Anders Ølgaard,

som har stemt ja ved alle fem EU-folkeafstemninger, og som er meget positiv, men som siger om Den Økonomiske og Monetære Union, at den skal vi passe på, at den er betænkelig, og at den kan udvikle sig til et »Titanic«.

Og en anden nationaløkonom, som også har udtrykt sig vældig positivt over for det europæiske samarbejde, men som lige netop om Den Økonomiske og Monetære Union siger, at det er et vanvittigt projekt, og at stort set alle de såkaldte argumenter vedrørende økonomien, som taler til fordel for ØMU'en, er propaganda, og at de kan skydes ned en efter en, er topdirektøren for Jyske Bank, Anders Dam, og det gør han så ude omkring på foredrag landet over, og det er altså en nationaløkonom og bankmand.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver så ked af det, når fru Elisabeth Arnold siger, at der er noget, som hun synes er trættende, for så går hun ikke rundt og er den humørbombe, som hun ellers går rundt og er.

Og jeg kan selvfølgelig med det samme afvise fru Elisabeth Arnolds bemærkning om, at det, som Dansk Folkeparti har skrevet som forslag til, hvad en uvildig kommission kunne arbejde med, har noget som helst udgangspunkt i, at vi ikke vil samarbejde med nogen syd for Alperne, som jeg tror fru Elisabeth Arnold så formfuldendt fik sagt det.

Men det er en velkendt sag, at der allerede nu tegner til at være problemer i nogle af de medlemslande, som er med i euroen, problemer med deres nationaløkonomi i forhold til de krav, der er stillet, for at de overhovedet kunne være med i euroen. Og dér ved vi godt, hvad instrumentet til at gå i rette med dem er: at give dem nogle bøder. Men det gør bare ondt værre, og det er faktisk noget af den problemstilling, hvor vi forsøger at sige, at det kunne være interessant, at der sad nogle uvildige mennesker både fra tilhænger- og fra modstanderskaren, eventuelt nogle økonomer, som belyste, hvad det så er for mekanismer, der går i gang med hensyn til det her.

Til slut vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at vi bestemt ikke mener, at det at lave sådan et stykke arbejde er at undervurdere vælgerne, for det gør vi ikke. Men vil fru Elisabeth Arnold ikke bekræfte, at hvis ikke man laver sådan et stykke arbejde, vil oplysningsmaterialet forud for en folkeafstemning alene bero på det, som